

CIVILNÝ SPOROVÝ PORIADOK

paragraf	PRIPOMIENKY DORUČENÉ MAILOM ALEBO POŠTOU	Z/O	pripomienkujúci subjekt	A/N	odôvodnenie
	<p>V nadväznosti na návrhy kódexov pripravených Ministerstvom spravodlivosti SR vrámci rekodifikácie civilného práva procesného, ktorých legislatívne texty boli za účelom verejnej diskusie zverejnené na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, si touto cestou dovoľujeme predložiť podnety k pripravovanej právnej úprave.</p> <p>Vychádzajúc z pozície Európskej únie, ktorá aktívne podporuje mediáciu ako metódu alternatívneho riešenia sporov sa týmto zároveň vyjadrujeme za efektívnejšie zapojenie mediácie do plánovaného civilného sporového ako aj mimosporového konania. V tomto smere poukazujeme najmä na :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES z 21. mája 2008 o určitých aspektoch mediácie v občianskych a obchodných veciach, ktorej hlavným cieľom je najmä nabádať na využívanie mediácie v členských štátoch a poskytnúť každému sudcovi právo vyzvať strany sporu, aby skúsili najprv mediáciu, ak to vzhľadom na okolnosti prípadu považuje za vhodné, - Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) , ktorá sa vzťahuje na postupy mimosúdneho riešenia spotrebiteľských sporov vrátane mediácie - právnu úpravu Českej republiky, ktorá vrámci rekodifikácie civilného práva procesného začlenila inštitút mediácie tak do konania sporového ako aj mimosporového (zláštní řízení soudní). 		<p align="center">Prešovská univerzita Teologická fakulta</p>	<p align="center">N</p>	<p>Predkladateľ považuje mediáciu za metódu mimosúdneho riešenia sporov, ktorá by mala byť stranami využitá najmä pred začatím súdneho konania. Predkladateľ rešpektoval právne akty EÚ v tejto oblasti.</p>
	<p>Zámer pripraviť Civilný sporový poriadok a rekodifikovať civilné právo procesné vo všeobecnosti treba považovať za prínosný a vhodný, aj keď samozrejme nemožno tvrdiť, že vyrieši všetky najakútnejšie problémy súdnictva SR (klientelizmus v súdnictve, vzdelanosť sudcov, prietahy v konaní), ktoré, sčasti až na prietahy v konaní, zatiaľ zostávajú neriešené. V nadväznosti na predložený návrh zákona (pripravené paragrafové znenie CSP), predkladáme, okrem pripomienok uvedených na panelovej diskusii do MPK jednu vybranú pripomienku – návrh ustanovenia o tzv. krížovej žalobe (tzv. crossclaim):</p> <p>§ ...</p> <p>Krížová žaloba</p> <p>(1) Ak sa žalobou uplatňuje, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti a zo zákona, právneho úkonu alebo iných právnych skutočností vyplýva určitý spôsob vyporiadania predmetu konania, žalobca alebo žalovaný môže uplatniť svoje právo vyplývajúce z tohto vyporiadania proti inému subjektu vystupujúcemu na jeho strane alebo proti intervenientovi, ktorý sa zúčastňuje konania popri ňom.</p> <p>(2) Na krížovú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o vzájomnej žalobe.</p> <p>(3) Ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr o žalobe alebo vzájomnej žalobe a potom o krížovej žalobe.</p> <p>Poznámky:</p> <p>Pravdaže možno použiť i iné označenie žaloby (napr. žaloba proti spolužalobcovi a spolužalovanému, resp. žaloba proti spolustrane), doteraz však tento inštitút OSP neobsahoval. O krížovú žalobu ide preto, že zatiaľ, čo žaloby medzi žalobcom a žalovaným vytvárajú jednu líniu, takáto žaloba medzi spolužalobcami alebo spolužalovanými ide tejto línii naprieč a tým vytvára kríž.</p> <p>Žalobu je vhodné použiť všade tam, kde vzniká zo zákona určitý spôsob vyporiadania predmetu konania, napr. žalovaný, ktorý je solidárnym dlžníkom môže touto žalobou uplatniť regres proti inému solidárnemu dlžníkovi, taktiež to platí pre solidárnych veriteľov. Obdobne žalovaný môže takto uplatniť právo proti poisťovní, ručiteľ proti dlžníkovi a pod.</p> <p>Zrýchli sa tým konanie a zníži počet sporov pretože súd nie je potrebné zatťažovať novými regresnými a obdobnými spormi, pričom rozhodovať bude sudca, ktorý je s vecou oboznámený a nie nový sudca.</p> <p>Ak by bolo konanie o regrese (resp. inom vzťahu zakladajúcom krížovú žalobu) náročnejšie, súd by najskôr (obdobou čiastočného rozsudku) rozhodol o žalobe a až po právoplatnosti tohto rozhodnutia o krížovej žalobe.</p>		<p align="center">Trnavská univerzita Právnická fakulta</p>	<p align="center">N</p>	<p>Uvedený inštitút ide nad rámec legislatívneho zámeru rekodifikácie civilného práva procesného, kde boli novo zavedené inštrumenty, resp. obnovené inštrumenty pomenované a vláda SR schválila ich koncepciu.</p>
<p>pravopisné pripomienky</p>			<p align="center">Ústav Ľudovíta Štúra</p>	<p align="center">ČA</p>	<p>pripomienok bola zohľadnená, predkladateľ nemohol</p>

<p>všeobecne</p>	<p>V praxi je bežné, že určité spory sa vyznačujú značnou pluralitou subjektov na jednej procesnej strane, príkladom sú napr. spory medzi viacerými spoluvlastníkmi, či dedičmi alebo v obchodných vzťahoch medzi spoločníkmi či akcionármi. Typickým príkladom sú napr. spory medzi spoluvlastníkmi bytového domu (žaloby neplatiť uznesení schôdze vlastníkov, či obyčajné vymáhanie pohľadávok vlastníkov bytov od neplatičov alebo tretích osôb).</p> <p>So správnym označením účastníkov konania v týchto sporoch je spojených viacero právno-aplikačných problémov vyplývajúcich predovšetkým z dôvodu vyššej plurality subjektov. Platná a nevyhovujúca procesná úprava zakotvená v OSP, ktorá vlastníkom bytov a nebytových priestorov ako žalobcom či už samotným alebo zastúpeným správcom v tomto smere situáciu vôbec neulahčuje. Tam, kde chýba adekvátne právna úprava je prekážkou aj rigorózne a často striktné formalistický výklad príslušných procesných noriem všeobecnými súdmi. V rámci zákonného splnomocnenia je napr. správca bytového domu podľa ust. § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. v platnom znení (ďalej len „BytZ“) oprávnený zastupovať vlastníkov aj v súdnom konaní v ich mene a na ich účet, v dôsledku čoho teda vystupujú všetci vlastníci v dome v pozícii žalobcov. Súd teda v takom prípade doručuje písomnosti len správcovi ako zákonnému zástupcovi všetkých vlastníkov v súlade s ust. § 21 ods. 5 OSP. Samotný správca však nie je účastníkom konania, ale len zástupcom účastníkov konania, ktorými sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome.</p> <p>Súdy však v praxi interpretujú ust. § 79 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 42 OSP tak, že od vlastníkov bytov ako žalobcov vyžadujú identifikáciu všetkých vlastníkov konania štandardným spôsobom (t.j. menovitým vypísaním v úvode žaloby). Neakceptujú ich formálne označenie napr. odkazom na príslušný výpis z listu vlastníctva vzťahujúci sa k príslušnému bytovému domu, ktorý tvorí prílohu alebo priamo súčasť návrhu na začatie konania. Tento výpis okrem toho, že má charakter verejnej listiny je v každom momente aj verejne dostupný. Nie zriedka dokonca súdy vyžadujú od takto označených žalobcov aj predloženie individuálnych plných mocí udelených právnenému zástupcovi, ktorého na zastupovanie splnomocnil správca. Súdy tak úplne opomínajú ust. § 8b ods. 1 BytZ a právne účinky vyplývajúce zo zákonného priameho zastúpenia. V praxi ide pritom často o vymáhanie pohľadávok v nepatrné výške, ktoré sú správcovia povinní ex lege vymáhať v zmysle ust. § 8b ods. 2 písm. e) BytZ, pričom účastníkov konania na strane žalobcov môže byť vzhľadom na veľkosť bytových domov niekoľko desiatok. Vymáhanie aj relatívne nízkych pohľadávok vlastníkov v súdnom konaní sa tak stáva časovo náročným a neefektívnym procesom nie z dôvodu na strane žalujúcich vlastníkov, ale pre nepružnosť procesnej právnej úpravy i formalistický prístup súdov.</p>	<p>dr. Valachovič</p>	<p>N</p>	<p>Predkladateľ nevidí možnosť, ako riešiť uvedený problém v novo, civilnom procese. Problém sa javí skôr ako aplikačný.</p>
------------------	--	-----------------------	----------	--

	<p>Po preštudovaní návrhu rekodifikovaného OSP ma najviac zarazilo, že bolo zrušené skrátene zmenkové konanie (zmenkový platobný rozkaz), ktoré bolo ovládané princípom koncentračnej zásady</p> <p>Vyjadřím sa stručne v bodoch k „zrušeniu skrátene zmenkového konania“:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Údaje k zrušeniu skrátene zmenkového konania viedli spotrebiteľa,.... priznám sa, keď počujem slovo „spotrebiteľ“ mám alergiu, chcem potlačiť emócie , ale poďme vecne,... 2) V prvom rade, „pri rekodifikácii zmenkového konania“ chýbal historický rešerš, prečo vôbec máme osobitné zmenkové konanie ... treba mať na zreteli, že v roku 1930 bolo prijaté jednotné zmenkové právo a v duchu Ženevských zásad štáty majú prijať aj ochranu hmotnému právu v procesných kódexoch,... t.j. ak vypustíme osobitné zmenkové skrátene konanie, ideme v rozpore so Ženevou,...a vraciame sa späť pred rok 1930 ... 3) V druhom rade, „pri rekodifikácii zmenkového konania“ chýbala komparácia s inými právnymi poriadkami pre ilustráciu osobitné zmenkové konanie je tradičné pre všetky krajiny vychádzajúce z ducha Ženevy (iné sú lehoty na námietky , napr. Rakúsko, Nemecko) 4) V treťom rade, zmenka nie je len o spotrebiteľovi ... však hádam existujú aj „nespotrebiteľia“ ešte... pokiaľ spotrebiteľské predpisy zakazujú používanie zmienok v spotrebiteľskom práve,... zmenkové právo toto rešpektuje... žalovaný má vo fáze námietkového práva vzniesť kauzálnu námietku, a táto by bola úspešná nie je žiaduce, že súd má mať vedomosť v skrátene konaní prapodstatu zmenky, resp. skúmať jej kauzu,...toto by bolo úplne v rozpore s podstatou zmenky,.... - 5) V štvrtom rade, chcem poukázať aj na judikát SD EÚ vo veci českej Slov. spor. v. Gerald Feucher, ktorý rozhodol konečne v niečom v neprospech spotrebiteľa v súvislosti s avalom zmenky,.... 6) Suma sumárom ... kvôli spotrebiteľovi rušiť, to jedno z mála má hlavu pätu v našom právom poriadku a je historicky tradičné cca 100 rokov je zásadný spiatočnícky krok a považujem to za žart dúfajúc , že ZPR v novom OSP bude,... potom vyznieva otázka: netreba zrušiť aj samotnú zmenku v hmotnom práve ?! <p>Návrh: ponechať zmenkové skrátene konanie v planom rozsahu tak ako je upravené v § 175 OSP v súčasnom znení (pozn.: to hádam funguje najefektívnejšie zo všetkých konaní teraz)</p>		<p>Predkladateľ vypustil z normatívneho textu inštitút zmenkového platobného rozkazu, predovšetkým z dôvodu zákazu použitia zmenky v spotrebiteľských vzťahoch (§ 5a z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.. V skrátene rozkazom konaní nemá súd spôsob, ako posúdiť či zmenka súvisí alebo nesúvisí s kauzálnym spotrebiteľským vzťahom, teda objektívne by sudca nebol schopný dodržať imperatívnu normu § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa, čím by mohlo dochádzať k</p>
<p>čl. 1</p>	<p>1) Článok 1 a článok 2 – bolo by potrebné a vhodné bližšie definovať pojem „ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít“, nakoľko navrhovaná formulácia je veľmi vágna umožňujúca rôzny výklad, čo môže v súdnej praxi spôsobovať veľké problémy. Bolo by možno vhodné definovať „ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“ ako zjednocovacie stanoviská kolégii Najvyššieho súdu SR.</p>	<p>dr. Školníková (sudkyňa)</p>	<p>N</p> <p>prax najvyšších súdnych autorít je pojem, ktorý nemožno bližšie špecifikovať, je</p>
	<p>Máme za to, že znenie článku 2 ods. 3 navrhovaného CSP je nepresné, nakoľko je nedôvodné hovoriť o odklone od ustálenej rozhodovacej praxe, pokiaľ sú v prípade skutkové a právne osobitosti. O odklone je možné hovoriť jedine vtedy, ak je rozhodnutý odlišne súdny spor s rovnakým alebo obdobným právnym základom. S ohľadom na uvedené odporúčame z článku 2 ods. 3 CSP vypustiť slová „na základe prihliadnutia k prípadným skutkovým a právnym osobitostiam individuálneho prípadu“. V prípade prijatia vypustenia žiadna ujma nehrozí, nakoľko ten účastník konania, v neprospech ktorého bol nový právny názor vznesený, má automaticky prípustné dovolanie, s poukazom na navrhované ustanovenie § 410 ods. 1 CSP.</p>	<p>advocatius</p>	<p>N</p> <p>Predkladateľ sa nestotožnil s navrhovanou pripomienkou, ustanovenie sa javí byť dostatočne precízne.</p>

<p>čl. 2</p>	<p>Čl. 2 (1) Účelom tohto zákona je spravodlivá a účinná ochrana ohrozených alebo porušených práv tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. (2) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. (3) Ak sa spor na základe prihliadnutia k prípadným skutkovým právnym osobitostiam prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. • v Čl. 2 uvedené ustanovenia sú podľa môjho názoru doposiaľ nedefinované pojmy, ako napríklad „princíp právnej istoty“, ako aj termín „ustálená rozhodcovská prax najvyšších súdnych autorít, ktoré môžu spôsobiť nejasnosť vo výklade a aplikácii zákona. Okrem toho nakoľko náš právny poriadok vychádzajú z Ústavy, považuje za prameň práva len Ústavu, Ústavné zákony a zákony a ďalšie právne normy, ale za prameň práva sa nepovažuje judikatúra súdov, výnimkou sú len niektoré rozhodnutia Ústavného súdu SR. • Zavedenie takéhoto odklonu od súčasného ako aj historicky ustáleného stavu by bolo podľa môjho názoru neprípustné a pravdepodobne aj v rozpore s Ústavou. Je pravdou, že ods. 1 čl. 2, kde sa uvádza pojem „princíp právnej istoty“ je vysvetľovaný ods. 2 tohto istého článku, ale toto vysvetlenie skôr vnáša do problematiky ďalšiu komplikáciu ako objasnenie, keď sa odvoláva na „ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“. Okrem vyššie uvedeného je aj nejasné, čo sa pod ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít má chápať (na ktoré judikáty by sa malo prihliadať a v prípade rôznych rozhodnutí ktoré by boli smerodajné). • Súčasný právny stav považuje rozhodovanie súdov, či už všeobecných súdov, alebo aj Ústavného súdu SR za rozhodovanie v konkrétnych individuálnych veciach (až na výnimky čl. 125 ods. 1 Ústavy SR), ktoré nemajú všeobecnú záväznosť pre ostatné právne prípady a môžu byť len prameňom poznania pri výklade právnych noriem, ale nemôžu byť prameňom práva. Uzákonením Civilného sporového poriadku v navrhovanom znení by bolo jednoznačným odklonom od chápania nášho právneho poriadku ako kontinentálneho a došlo by k priblíženiu sa k angloamerickému právnemu poriadku, kde hlavným prameňom práva je súdna prax, súdne rozhodnutia (case law - judge made law) . • Som toho názoru, že navrhnutá formulácia čl. 2 môže zapríčiniť namiesto deklarovanej právnej istoty právnou neistotu v tom, že by sa v sporoch procesné strany mohli odvolávať na „ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“ bez toho, aby strany poukazovali na nesúlad rozhodnutia s právnymi normami.</p>	<p>AK Detvai, Ludik</p>	<p>N</p> <p>Ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít je pojem, ktorý nemožno bližšie špecifikovať, je potrebné vychádzať i z eurokonformného výkladu a zahrnúť sem samozrejme NS SR a ÚS SR; pojem právnej istoty sa práve definuje v pripomienkovanom článku.</p>
<p>čl. 3</p>	<p>Čl. 3 (1) Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou SR, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky v oblasti ľudských práv a základných slobôd, judikatúrou, Európskeho súdu pre ľudské práva a súdneho dvora Európskej únie a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktorými sú nimi chránené. (2) Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoliavať slov a viet tohto zákona proti jeho účelu a zmyslu podľa odseku 1. • Podobne ako v čl. 2, aj v čl. 3 sa uvádza, že zákon sa má vykladať medzi iným aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie. Ďalej sa uvádza, že sa to má udiat s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Aj v tomto článku sa odvoláva na výklad práva podľa judikatúry tento krát Európskeho súdu pre ľudské práva a súdneho dvora Európskej únie. Ostáva nejasné, do akej miery bude možné zákon vykladať v súlade s európskou judikatúrou. Naopak návrh zákona neuvádza právne normy európskeho práva, ktoré majú záväzný charakter ako Nariadenia a Smernice a ako budú tieto integrované do zákona a do súdnej praxe. • Nariadenia sú záväzné právne akty, ktoré sú priamo použiteľné vo všetkých členských štátoch EÚ a teda ich zákon musí rešpektovať, lebo ak by došlo k nesúladu medzi zákonom a Nariadením, má Nariadenie vyššiu právnu silu. V prípade Smernice EÚ sú tieto záväzné pre členské štáty EÚ čo do výsledku, ktorý sa má dosiahnuť, pričom v niektorých prípadoch podobne ako Nariadenia, majú priamu účinnosť. Rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Súdneho dvora Európskej únie, sú vo veľkej miere len individuálne právne akty a sú väčšinou záväzné len pre subjekt, pre ktorý sú určené, aj keď zohrávajú významnú rolu.</p>	<p>AK Detvai, Ludik</p>	<p>N</p> <p>Princípy je potrebné chápať v ich komplexne, ide o výkladové pravidlá. Záväznosť sekundárnych aktov EÚ je predkladateľovi zrejme, v uvedenom ustanovení však chcel zdôrazniť i súdne rozhodnutia orgánov EÚ.</p>
<p>čl. 4</p>	<p>2) Článok 4 v spojení s § 130 – zákon neobsahuje bližšiu úpravu možnosti odmietnutia a sankcionovania zjavne nedôvodnej žaloby a z toho dôvodu bude toto ustanovenie v praxi ťažko realizovateľné. Okrem toho článok 4 odporuje dikcii § 130, ktorý upravuje len možnosť výzvy súdu na späťvzatie žaloby.</p>	<p>dr. Školníková (sudkyňa)</p>	<p>A</p> <p>Zrejme je pripomienkovaná čl. 5 - pripomienka je akceptovaná.</p>
<p>čl. 6</p>	<p>3) Článok 6 – nie je zrejme, čo je „špecifická povaha prejednávanej veci“ a „prirodzene nerovnovážne postavenie procesných strán“, keďže procesný zákon platí pre obidve sporové strany rovnako, t.j. obidve strany v spore majú práva a povinnosti založené jednou a tou istou právnou úpravou.</p>	<p>dr.Školníková (sudkyňa)</p>	<p>N</p> <p>Podľa názoru predkladateľa prevláda konštatný názor, že v právnych vzťahoch</p>
<p>čl. 7</p>	<p>4) Článok 7 – ide o veľmi nešťastnú formuláciu pokiaľ ide o končenie sporu „zásadne“ na návrh procesnej strany, keďže spor môže súd skončiť vyhlásením rozsudku, a to aj bez návrhu procesnej strany.</p>	<p>dr.Školníková (sudkyňa)</p>	<p>A</p>

čl. 8	MV SR_SVS: Navrhujeme doplniť aj určenie času predloženia dôkazov minimálne textom „bez zbytočných prieťahov najneskôr však v lehote určenej súdom“.	Sekcia verejnej správy MV SR	N	obsah pripomienky vyjadrený v navrhovanom znení.
čl. 15	V č I.15 ods.2 v navrhovanom znení je uvedené: Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Pojem zákonná sila je vágny. Vhodnejšie sa javí použitie slovného spojenia: Žiadny dôkaz nemá predpísanú dôkaznú silu (hodnotu).	dr. Kačmár (sudca)	A	
§ 10	V § 10 ods.1 navrhujem pozmeniť toto ustanovenie tak, že bude znieť, že súd konanie zastaví a po právoplatnosti uznesenia spor postúpi. Navrhované znenie nie celkom zodpovedá postupnosti krokov súdu. Je vhodnejšie a správnejšie po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania spor (vec) postúpiť príslušnému orgánu a nie opačne, najprv postúpiť a potom konanie zastaviť.	dr. Kačmár (sudca)	A	
tretí diel Kauz. Príslušnosť	Sme názoru, že návrh ide síce správnym smerom, no zároveň nie úplne rieši potrebu špecializovanej kauzálnej príslušnosti súdov v oblasti práva duševného vlastníctva. Priemyselné práva, nekalá súťaž a autorské a s ním súvisiace práva tvoria jeden organický celok práva duševného vlastníctva, ktoré vyžaduje pre svoju náročnosť a dynamickosť špecializované súdy a sudcov. Chceli by sme preto poukázať na náš Návrh na zlepšenie špecializácie súdov v oblasti práva duševného vlastníctva z októbra 2012, v ktorom vyslovujeme konkrétne dôvody prečo a ako by do budúcnosti mala špecializácia v tejto oblasti na Slovensku fungovať. Tento náš návrh podporila aj Medzirezortná komisia proti falšovaniu a autorskému pirátstvu zriadená pri Úrade priemyselného vlastníctva SR. Okrem iného si špecializáciu súdov v celej oblasti práva duševného vlastníctva predsavzala aj Vláda SR vo svojom Národnom programe reforiem Slovenskej republiky 2014.	EISI + Ústav práva duševného vlastníctva	A	
§ 23	Navrhovaný § 23 a § 24 riešia kauzálnu príslušnosť len pre priemyselné práva a nekalú súťaž. Opomínajú pritom autorské a súvisiace práva, ktoré je potrebné riešiť spoločne s vyššie uvedenými oblasťami. Na tento nedostatok sme už upozorňovali pri návrhu legislatívneho zámeru. Zároveň chceme upozorniť na to, že súčasná úprava postráda pravidlá v prípade úplne bežnej kolízie, resp. paralelného uplatnenia § 23 a § 24 CSP. Uplatniť by sa malo podľa nás pravidlo v prospech špecializovanejšieho § 24 CSP – priemyselné práva. Akékoľvek upresnenie týchto situácií by bolo určite v prospech právnej istoty. Taktiež veríme, že sa v rámci rekodifikácie prijmú opatrenia na to aby spory z práva duševného vlastníctva v budúcnosti na príslušných súdoch podľa § 23 a § 24 CSP rozhodoval skôr úzky okruh špecializovaných sudcov. Dnešný stav dezignovania „polovice“ sudcov príslušného súdu totiž ku skutočnej špecializácii nijak neprospieva a vedie skôr k špecializácii „naoko“.	EISI + Ústav práva duševného vlastníctva	A	
§ 24	Podľa nášho názoru by autorskoprávne spory bolo potrebné zaradiť k súdom z príslušnosti podľa § 24 CSP – nekalá súťaž. Tri okresné, resp. krajské súdy úplne postačujú a umožňujú aj lepšiu špecializáciu ako súčasný nešpecializovaný stav. Chceme pripomenúť, že autorskoprávna agenda je veľmi často uplatňovaná práve paralelne s právom nekalej súťaže. Z tohto hľadiska je spojenie agend dostatočne prirodzené.	EISI + Ústav práva duševného vlastníctva	A	
§ 33	Práve študujem spis tak ešte jedna pripomienka k § 33 prikázanie veci. Tiež na ďalšie opakované návrhy navrhujem neprihliadať. Skutočný príklad: navrhovateľ od roku 2012 opakovane podáva návrh na prikázanie veci inému súdu, následne ak ohľadne krajského súdu. Doteraz nebolo možné, napriek určeným termínom pojednávania vo veci konať.	dr. Heinrich (sudca)	A	
§ 57	§ 57 „Ak strana nemá procesnú subjektivitu v čase začatia konania nedostatok nie je do rozhodnutia súdu zhojený, súd konania zastaví.“ • Ak procesná strana nemá procesnú spôsobilosť, ide o nedostatok podmienky konania ktorú podľa môjho názoru nie je možné odstrániť. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania vychádza z hmotnoprávnej spôsobilosti subjektu, ak takúto spôsobilosť nemá, nemôže vystupovať v konaní. Iná je situácia, ak takúto spôsobilosť stratí v priebehu konania.	AK Detvai, Ludik	N	
§ 57	MV SR_SVS: Navrhujeme slovo „zhojený“ nahradiť iným ekvivalentným termínom napr. odstránený, vyriešený.	Sekcia verejnej správy MV SR	A	

	5) § 57 – ak strana nemá procesnú subjektivitu v čase začatia konania, nie je možné tento nedostatok „zhojiť“ (veľmi vágny pojem) a konanie musí byť zastavené.	dr. Školníková (sudkyňa)	A	ustanovenie bolo prepracované - Ak strana nemá procesnú subjektivitu v čase začatia konania, súd konanie zastaví;
§ 62	Podľa § 62 navrhovaného znenia, rovnako ako podľa doterajšieho znenia OSP, zákon nedáva jasnú odpoveď na otázku, či súd môže konať aj s maloletým, ktorého rozumová a vôľová vyspelosť je na takej úrovni, že možno konštatovať, že je schopný samostatne vystupovať v konaní. Súdny vo svojej praxi s neploletými nekonajú, pričom navrhované ustanovenie to takisto nevylučuje. Preto by bolo vhodnejšie (ak tomu nič iné nebráni) ustanoviť, že pred súdom môže konať samostatne len osoba, ktorá má plnú spôsobilosť na právne úkony.	dr. Kačmár (sduca)	N	Uvedené otázky rieši Dohovor o právach dieťaťa, hmotné právo, ako i procesná teória, podľa ktorých ak je to možné a vhodné, súd prihliada aj na výpoveď a názor maloletého.
§ 66	navrhuje ponechať za opatrovníka aj súdneho úradníka. Z praxe veľmi osvedčené. Príbuzný a obec veľa krát podávajú odvolania nesúhlasia s opatrovníctvom. Obec nechodí na pojednávania, nijako nepomôže. Zato súdny úradník veľa krát pomôže – namieta premlčanie, neprijateľnosť podmienok atď. Bez súdneho úradníka ako opatrovníka sa konanie určite predĺži. V § 66 by bolo vhodné zakotviť povinnosť obce byť opatrovníkom strany, ktorej bola ustanovená za opatrovníka, pretože v praxi sa často stáva, že obce po doručení uznesenia o ustanovení za opatrovníka podajú odvolanie proti takémuto uzneseniu a vyslovia svoj nesúhlas s opatrovníctvom. Následne súdy zrušujú takéto ustanovenie, strane ustanovia za opatrovníka najčastejšie zamestnanca iného súdu, pričom tak dochádza k zbytočnému predĺžovaniu konania.	dr. Heinrich (sudca)	ČA	je to tam, možno zväžiť formuláciu
§ 69	Navrhujeme zmeniť ustanovenie § 69 ods. 2 nasledovne: „Ak na jednej strane vystupuje viac ako desať subjektov, môže súd rozhodnúť, že za spoločenstvo bude konať len jeden subjekt. Ostatných poučí, že im nebude doručovať ďalšie rozhodnutia a predvolania na pojednávanie okrem návrhu na začatie konania a zmenu žaloby. V prípade, ak subjekt doručí súdu nesúhlas s konaním iného subjektu za svoju osobu, koná opätovne sám za seba.“	advocatius	N	Predkladateľ sa nestotožnil s pripomienkou.
§ 72	Navrhované znenie § 72 ods. 2 by bolo vhodné doplniť o znenieaj bez nariadenia pojednávania. V praxi sa stáva, že z dôvodu neoznačenia všetkých účastníkov konania, ktorých je potrebné označiť (napr. dedičov, podielových spoluvlastníkov, ktorí musia vystupovať ako účastníci konania pod následkom neúspechu v konaní), súd musí žalobu zamietnuť. Prítom nariadi pojednávania, na ktoré predvoláva aj nemalý počet účastníkov konania, ktorí navyše udelia plnú moc na ich zastupovanie advokátovi, pritom na prvom pojednávaní nemôže ani inak rozhodnúť, ako žalobu zamietnuť.	dr. Kačmár (sudca)	N	Predkladateľ považuje ustanovenie za dostatočne zrejme.
§ 74	Navrhované znenie § 74 by bolo vhodné doplniť o povinnosť žalobcu, resp. súdu na náklady žalobcu doručiť novému žalovanému žalobu s prípadnými doplneniami. Nový žalovaný častokrát nevie akej žalobe čelí. Navrhované znenie túto skutočnosť nereflektuje.	dr. Kačmár (sudca)	N	Právo strany oboznámiť sa s obsahom sporu vyplýva z jeho práva nahliadnuť do spisu. Doručenie žaloby novému žalovanému by neobjasnilo celý spor, napríklad rozsah vykonaného dokazovania a pod.

§ 75	Navrhované znenie § 75 a nasl. pri interveniencii nerieši aktuálny jav, a to vystúpenie intervenienta (resp. vedľajšieho účastníka konania) z konania. Je častým javom v súčasnosti, že vedľajší účastník oznámi súdu, že z konania vystupuje. Za stavu, že táto otázka v OSP nie je upravená, nemá súd inú možnosť, ako túto skutočnosť vziať na vedomie a proti prejavenej vôli VÚ s ním nekonať.	dr. Kačmár (sudca)		Vystúpenie intervenienta z konania návrh zákona nepredpokladá, pretože intervenient má právny záujem na výsledku sporu. Ak chce z konania vystúpiť, môže tak urobiť neformálnym spôsobom ako doposiaľ.
§ 77	Navrhujem v § 77 vymeniť poradie ods. 1 a ods. 2, aby bola zachovaná logika (vyplývajúca z chronológie), že súd najprv oznámi stranám vstup intervenienta a po podaní následných námietok proti jeho vstupu o nich rozhodne. 6) § 77 – ide o rovnaký procesný inštitút ako „vedľajší účastník“ v súčasnom O.s.p., pričom právna úprava v súčasnom O.s.p. je jednoznačnejšie formulovaná, keďže o prípustnosti vstupu intervenienta (vedľajšieho účastníka) by mal súd rozhodnúť uznesením a z toho dôvodu je ustanovenie navrhovaného § 77 ods. 2, ktoré by malo logicky nadväzovať na odsek 1), nezrozumiteľné. Zrejme by bolo vhodnejšie odseky v § 77 prehodiť, t.j. najprv oznámenie vstupu intervenienta do konania a následne rozhodnutie o prípustnosti vstupu uznesením.	dr. Kačmár (sudca)	A	
§ 77		dr. Školníková (sudkyňa)	A	
§ 83	Navrhujem v § 83 zakotviť aj to, že strana môže mať len jedného zvoleného, resp. zvoleného a ustanoveného zástupcu. V praxi sa stáva, že účastník má ustanoveného zástupcu z radov advokátov Centrom právnej pomoci a popri tom udelí plnú moc aj fyzickej osobe – zástupcovi. Znenie navrhovaného CSP ani súčasného OSP túto situáciu nerieši. Ide o situáciu, na ktorú zákon nepamätá, avšak bolo by vhodné doplnením jeho znenia túto problematiku vyriešiť explicitne.	dr. Kačmár (sudca)	ČA	ustanovil sa zákaz nehcať sa zastúpiť ďalšou osobou pre prípad, že osoba je zastúpená podľa ods.3.
	Navrhované ustanovenie § 83 ods. 3 CSP žiadame zmeniť tak, aby korešpondovalo s ustanovením § 299 CSP po zmenách v zmysle predchádzajúcej pripomienky. Odôvodnenie: viď § 299	Hromadná pripomienka	A	
§ 85	Navrhujem v § 85 ods.1 zväziť, či je nutné zastúpenie advokátom v konaniach s cudzím prvkom. Takýchto konaní je mnoho, pričom nezastúpenie advokátom nespôsobuje žiadne komplikácie. Navyše nie je zjavné, ktorá strana má byť zastúpená advokátom. Má byť zastúpený aj žalovaný - fyzická osoba, ktorá nezaplátila cestovné v MHD, prípadne vlaku a pod. v Českej republike? Veľmi často navyše v takýchto konaniach je žalovaný zastúpený opatrovníkom, napr. zamestnancom súdu. Kto v takom prípade zaplatí odmenu za úkony právnych služieb advokátovi, ak bude žalovaný neúspešný?	dr. Kačmár (sudca)	A	
§ 91	Navrhované znenie § 91 ods.2 je nejednoznačné. Je veľmi náročné posúdiť, či a aké práva strany môžu byť dotknuté nahliadnutím inej osoby do spisu.	dr. Kačmár (sudca)	N	v zmysle princípu arbitrárneho poriadku si musí súd uvedne posúdiť po zvážení všetkých okolností.
§ 92	Navrhované znenie § 92 ustanovuje, že sa má vyhotovovať zvukový záznam z každého úkonu, pri ktorom súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie. Z toho vyplýva, že súd má vyhotoviť zvukový záznam aj z miestnej obhliadky, napr. nehnuteľnosti. Vzhľadom k povahe tohto úkonu je to iracionálne. V novom znení by bolo vhodné to rozlišovať.	dr. Kačmár (sudca)	N	zaznamenávanie pomocou technických prostriedkov sa predkladateľovi javí ako vhodný, transparentný a efektívny nástroj na zaznamenávanie (ak je to fyzicky možné) všetkých úkonov.
	7) § 92 – napriek obrovskej snahe zavádzania technických prostriedkov do súdneho konania, ide o veľmi nešťastné riešenie, nakoľko práca so spisom je pre sudcu rozhodne jednoduchšia, prehľadnejšia a praktickejšia v písomnej a listinnej podobe, keďže prácu sudcu bude napríklad pri štúdiu spisu pred každým pojednávaním, resp. procesným úkonom vo veci a pri písaní rozsudku mimoriadne sťažovať, ak z pojednávania bude existovať len záznam technickými zariadeniami.	dr. Školníková (sudca)	A	

	Navrhujem precizovať znenie § 94 ods.2, podľa ktorého by sa za písomné predvolanie malo považovať aj predvolanie na pojednávanie urobené elektronicky a doručené advokátovi emailom. V praxi je časté predvolávanie advokátov na pojednávania, ktorí majú takmer všetci funkčné emailové adresy. Bolo by vhodné umožniť, aby súd mohol advokáta predvolať na pojednávanie aj emailom. Bolo by to minimálne hospodárne a navyše najmenej zaťažujúce administratívu súdu. Predpokladám, že takto postup by vyhovoval aj advokátom.	dr. Kačmár (sudca)	ČA	obsah pripomienky je reflektovaný v ustanovení.
§ 94	8) § 94 – opäť ide o veľmi vágne zákonné ustanovenie, ktoré bude viesť zo strany účastníkov k zbytočným ospravedlňeniam, nakoľko účastník môže považovať za vhodný čas ľubovoľný ním určený čas, keďže zákonná úprava je veľmi nejednoznačná a ani nie je zjavné, ako by mal súd zisťovať pre účastníka „vhodný čas, keď pravdepodobne dôjde k jeho účasti na pojednávaní“, t.j. ide o ustanovenie, ktoré v praxi môže priniesť ďalšie zbytočné obštrukcie zo strany účastníkov konania, ktorí majú záujem na predĺžení súdneho sporu.	dr. Školníková (sudca)	N	predkladateľ mal ustanovením na mysli, aby súd predvolal napríklad svedka na pojednávanie v takom čase, kedy predpokladá jeho výsluch a pod.
§ 95	§ 95 navrhujem uviesť aj na pojednávanie. Veľa krát je účasť účastníka nutná aj keď nepôjde vyslovene o jeho výsluch čo je upravené § 187	dr. Heinrich (sudca)	A	
§ 96	Navrhované znenie § 96 ods.1 nedáva logiku pri formulácii prvej vety (pred písm.a/) vo vzťahu k písm.f/. Ako môže niekto sťažiť postup konania tým, že urobí hrubo urážlivé podanie? Podľa navrhovaného znenia nemôže nastať zároveň splnenie prvého predpokladu a aj predpokladu podľa písm.f/. Tento nedostatok by bolo potrebné odstrániť.	dr. Kačmár (sudca)	A	
§ 97	Navrhujem znenie § 97 ods.2 doplniť aj o zástupcu strany, teda že ak je vykázaná strana alebo jej zástupca, môže úkon prebiehať aj bez jej prítomnosti. Navrhované znenie môže vyvolať polemiku v tom, či je možné konať v neprítomnosti zástupcu strany, ktorého súd takisto môže vykázať.	dr. Kačmár (sudca)	N	Z teleologického výkladu je zjavné, že ustanovenie sa bude aplikovať aj na zástupcu strany.
§ 101	navrhujem aj mestskú políciu z praxe oveľa kvalitnejšie a úspešnejšie doručovanie ako OO PZ	dr. Heinrich (sudca)	A	
§ 106	V navrhovanom znení § 106 absentuje úprava toho, kto poučuje adresáta o následkoch odopretia prijatia písomnosti a ako sa má to, že poučenie bolo poskytnuté, preukazovať.	dr. Kačmár (sudca)	A	
§ 113	Navrhujeme: (3) Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. (4) Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. (5) Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj v prípade, že podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovnej doby.	advocatus	A	
	§ 113 ods. 3 (počítanie lehôt) Poslednú vetu z tohto odseku (ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň) navrhujem dať do samostatného ods. 5		ČA	na základe inej pripomienky presunuté do ods. 4
§ 123	Navrhované znenie § 123 nevystihuje všetky typy žalôb, napr. vyporiadanie BSM, zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, zrušenie BSM počas manželstva a pod..) V uvedených konaniach nedošlo k porušeniu ani ohrozeniu subjektívneho práva.	dr. Kačmár (sudca)		do výpočtu žalôb sa vložilo "najmä", aby pokrylo čo najviac prípadov.
§ 122	§122 je to nadbytočné. To je možné aj za súčasného znenia. Ak to bude osobitne uvedené bude to zneužívané a štatisticky sa natiahne konanie.	dr. Heinrich (sudca)	ČA	to že môže, vyplýva z dovetku

§ 125	<p>Nevidíme racionálny dôvod aby de lege ferenda, t.j. v novom Civilnom sporovom poriadku (ďalej len „CSP“), účastník konania nemohol sporové strany identifikovať odkazom na prílohu k žalobe alebo verejne dostupnú evidenciu (napr. na konkrétny list vlastníctva viažuci sa ku konkrétnej nehnuteľnosti), resp. aby sa tento úplný výpis z verejnej evidencie obsahujúci presné označenie sporových strán v rozsahu meno a priezvisko vlastníka, dátum narodenia, bydlisko, (čo zodpovedá údajom podľa navrhovaného ust. § 125 Civilného sporového poriadku) ku vyhlásenia rozsudku nemohol stať súčasťou rozhodnutia súdu.</p> <p>Najmä, ak sa okruh účastníkov konania počas sporu z objektívnych dôvodov mení v dôsledku prevodov a prechodov vlastníctva tieto zmeny nemusia vždy a včas žalobca z rôznych príčin zaregistrovať, čo má logicky vplyv aj na jeho úspešnosť v spore v podobe nedostatku vecnej legitimácie.</p> <p>Navrhujem preto do tohto ustanovenia CSP vložiť nový odsek 4 približne /v nasledovnom znení (ktoré sa po diskusii môže vyprecizovať):</p> <p>„Označenie strán v žalobe sa môže vykonať aj odkazom na prílohu žaloby alebo stranou označený dôkaz alebo na výpis z verejne dostupnej evidencie, či registra, ktoré obsahujú údaje o stranách uvedené v ods. 1 až 3.“</p>	dr. Valachovič	N	Navrhovaná zmena by podľa názoru predkladateľa vyvolávala aplikačné problémy, žalobca a žalovaný musia byť známi a presne identifikovaní v priebehu celého konania.
	9) § 125 ods. 1 - nakoľko v praxi sa často stáva, že navrhovateľ označí odporcu adresou, ktorá nie je totožná s evidovanou adresou jeho trvalého bydliska, pričom bez znalosti údajov o dátume narodenia, prípadne rodného čísla nie je možné dôsledne vykonať lustráciu prostredníctvom registra obyvateľov a Sociálnej poisťovne, keďže sa často stáva, že v evidenciách sú evidované osoby s rovnakým menom a priezviskom a v takom prípade nie je možné identifikovať jednoznačne procesnú stranu. Z toho dôvodu by bolo vhodné, aby údaj o dátume narodenia bol obligatórnou súčasťou označenia fyzickej osoby v žalobe.	dr. Školníková (sudca)	N	žalobca nemusí mať k informácii prístup, nemusí mu byť známa.
§ 131	Navrhované znenie § 131 ods. 3 môže spôsobovať aplikačné problémy. K dopĺňaniu rozhodujúcich skutočností dochádza v priebehu konania často. Laici (ale nielen oni) častokrát nevedia, čo je v spore podstatné. Strana uvedie nejakú ďalšiu novú rozhodnú skutočnosť (napr. okolnosť týkajúcu sa premlčania) a súd nepripustí zmenu žaloby, následne rozhodne v jej neprospech. Takáto spravodlivosť bude prijímaná s nevoľou. Preto sa takáto úprava javí vo vzťahu k takým prípadom ako veľmi prísna.	dr. Kačmár (sudca)	N	Ide o prejav princípu kontradiktórnosti konanie
§ 132	10) § 132 ods. 1 – v danom prípade nie je navrhovaná právna úprava správna, nakoľko v prípade postupu navrhovaného § 132 ods. 1 by súd nemohol rozhodnúť ani o nepripustení zmeny žaloby z dôvodov predpokladaných v § 134 ods. 2.	dr. Školníková (sudca)	A	
§ 136	Navrhované znenie § 136 ods.2 by bolo vhodné doplniť znením, že o čiastočnom späťvzťatí žaloby môže súd rozhodnúť aj v konečnom rozhodnutí vo veci samej. V praxi sa často stáva, že po vykonaní dokazovania na poslednom pojednávaní zoberie žalobca návrh v časti späť. Napr. sa preukáže čiastočná úhrada dlhu. Podľa navrhovaného a aj súčasného znenia OSP by súd mal najprv rozhodnúť o čiastočnom zastavení konania a následne po právoplatnosti tohto uznesenia, by mal rozhodnúť o celom predmete konania (upravenom po čiastočnom zastavení konania). V praxi sa z praktických dôvodov (v podstate zbytočné odročovanie pojednávania, t.j. predlžovanie konania) rozhoduje o čiastočnom zastavení konania spolu s rozhodnutím vo veci samej v rozsudku.	dr. Kačmár (sudca)	A	
	12) § 136 ods. 3 – za účelom jednoznačnosti výšky nárokov uplatňovaných žalobcom je vhodnejšia doterajšia práva úprava, t.j. buď rozhodnutie obsiahnuté v platobnom rozkaze (§ 172 ods. 6 súčasného O.s.p.) alebo zastavenie konania v časti uznesením súdu bez ohľadu na to, či bola žaloba doručená žalovanému alebo nie.	dr. Školníková	N	prejav zásady hospodárnosti konania
§ 133	§ 133 ods. 1 – uvedené ustanovenie navodzuje dojem, ako keby súd mohol rozhodovať o zmene žaloby len na pojednávaní, čo je riešenie, ktoré v praxi pôsobí zbytočné priťahy. V prípade obchodných sporov sa často stáva, že žalovaný nepreberá poštu na adrese sídla alebo miesta podnikania, t.j. už v čase nariadovania pojednávania je zjavné, že žalovaný sa osobne pojednávania nezúčastní. Avšak v prípade podania návrhu na zmenu žaloby, by súd v každom prípade musel nariadiť pojednávanie, na ktorom by len vyhlásil uznesenie obsahujúce rozhodnutie o návrhu na zmenu žaloby, avšak rozhodnúť vec na tomto pojednávaní by možné nebolo & pojednávanie by muselo byť odročené za účelom doručovania uznesenia o zmene žaloby. Konzultácia: Baricová, Mesiarkinová, Tomašovič	dr. Školníková (sudca)	N	Predkladateľ sa domnieva, že problém rieši výklad s pomocou slova "spravidla".

§ 139	navrhované znenie § 139 Zmier odporúčame upraviť nasledovne : ods. 1 - za navrhované znenie doplniť vetu : „ Ak to umožňujú okolnosti prejednávanej veci môže súd vyzvať strany, aby sa o zmiar pokúsili mediáciou a zúčastnili sa na informatívnom stretnutí u mediátora zapísaného v registri mediátorov. “		Prešovská univerzita teologická fakulta		Predkladateľ považuje mediáciu za metódu mimosúdneho riešenia sporov, ktorá by mala byť stranami využitá najmä pred začatím súdneho konania. Predkladateľ rešpektoval právne akty EÚ v tejto oblasti, avšak nad ich rámec medičné konanie nepodporil.
§ 144	§ 144 ods. 1 čas je určený zákonom veľmi neurčito ak nepočítam vyhlásenie dokazovania za skončené. Vágne		dr. Heinrich (sudca)	N	Predkladateľ považuje ustanovenie za
§ 148	navrhované znenie § 148 (Postup súdu po začatí konania) odporúčame upraviť nasledovne : za ods. 2 doplniť ods. 3 nasl. znenia : „ (3) Ak je to s ohľadom na povahu a predmet sporu účelné a vhodné môže súd kedykoľvek počas konania uložiť stranám povinnosť zúčastniť sa prvého stretnutia s mediátorom zapísaným v registri mediátorov v rozsahu 3 hodín. Pokiaľ sa strany bez zbytočného odkladu nedohodnú na osobe mediátora, vyberie ho z registra mediátorov súd. “		Prešovská univerzita teologická fakulta		Predkladateľ považuje mediáciu za vhodnú metódu mimosúdneho riešenia sporov, ktorá by mala byť stranami využitá najmä pred začatím súdneho konania. Predkladateľ rešpektoval právne akty EÚ v tejto oblasti.
§ 151	navrhované znenie § 151 Všeobecná poučovacia povinnosť odporúčame upraviť nasledovne : ods. 1 - za navrhované znenie doplniť vetu : „ Ak je predmetom konania právo, ktorým strana môže disponovať, je súd povinný poučiť strany o možnosti využitia mediácie podľa zákona o mediácii. “		Prešovská univerzita teologická fakulta		Predkladateľ považuje mediáciu za metódu mimosúdneho riešenia sporov, ktorá by mala byť stranami využitá najmä pred začatím súdneho konania. Predkladateľ rešpektoval právne akty EÚ v tejto oblasti..
§ 153	§153 prerušenie. Navrhujem aby sa na opakované návrhy na prerušenie neprihliadalo, prípadne aby mohol súd pri zamietnutí ďalej konať. Príklad účastník opakovane podával návrh na prerušenie , vždy bolo potrebné rozhodnúť, odvolal sa išlo to na kraj. Vec tak o dva roky natiahol.		dr. Heinrich (sudca)	N	Podľa názoru predkladateľa vyplýva uvedené z ods. 3
§ 154	Navrhujem, aby v § 154 ods. 1 boli vypustené slová alebo zhodne navrhnuť odročenie pojednávania. Nie je zrejmé aký dôvod existuje na prerušenie konania, ak strany navrhnu odročenie pojednávania (napr. pre zlý zdravotný stav, nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie). V praxi strany často nezávisle od seba navrhnu odročenie pojednávania pre dôvody na ich strane. To však neznamená, že by chceli prerušiť konania. V takých prípadoch súdy odročia pojednávanie, čo má v podstate rovnaký dôsledok ako rozhodnutie o prerušení konania.		dr. Kačmár (sudca)	N	Uvedené ustanovenie má cieľ zefektívniť konanie a predísť umelému predĺžovaniu súdnych sporov.
§ 157	Heinrich (sudca): ako bude vyriešená otázka ústavného práva na zákonného sudcu?		dr. Heinrich (sudca)	N	Zákonným sudcom je ten sudca, ktorého určí zákon, predkladateľ nepovažuje ustanovenie za nesúladne s ústavou

§ 158	13) § 158 ods. 2, ods. 3 – bolo by vhodné vypustiť slovné spojenie „v celom rozsahu“, nakoľko v praxi sa veľmi často stáva, že námietky žalovaného sa týkajú nie celého uplatňovaného nároku, ale len jeho časti.		dr. Školníková	N	v takom prípade má ale strana povinnosť tvrdenia.
§ 159	Heinrich (sudca): je síce v znení uvedené, že ak súd nerozhodne inak Aby to nebolo vyžadované, minimálne 30% vecí sa rozhodne na 1 pojednávaní, nutné predbežné prejednanie by konanie natiahlo. Nie je vyslovené uvedené, že možno rovno nariadiť pojednávanie. Náhodou to v budúcnosti nejaký judikát určí, že je potrebné predbežné prejednanie a bude to katastrofa. Podľa môjho názoru a praxe úplne zbytočné ustanovenie, okrem využitia § 163. GR: na veľkú diskusiu, nápad: urobiť to ako fakultatívnu súčasť prvého pojednávania, čím by sa odstránili aj otázky Maliara		dr. Heinrich (sudca)	N	Podľa názoru predkladateľa je dostatočne vyjadrené, že súd nenariadi predbežné prejednanie, "ak rozhodne inak".
	diskusia Navrhujem v § 159 ods. 1 ustanoviť to, akú formu má mať rozhodnutie súdu o tom, že nenariadi predbežné prejednanie sporu a kedy tak urobí ?		dr. Kačmár (sudca)	N	Ak súd nenariadi predbežné prejednanie, v tom prípade nariadi pojednávanie alebo rozhodne bez pojednávania.
§ 161	navrhované znenie § 161 Priebeh predbežného prejednanie sporu odporúčame upraviť nasledovne : ods. 2 - v navrhovanom znení odporúčame spojenie „ prípadne stranám odporučiť, aby sa o vyriešenie sporu pokúsili prostredníctvom mediácie. “ nahradiť spojením „ prípadne vyzve strany, aby sa o zmier pokúsili mediáciou a zúčastnili sa na informatívnom stretnutí u mediátora zapísaného v registri mediátorov “		Prešovská univerzita teologická fakulta	N	Podľa názoru predkladateľa je v tomto prípade dostatočne zrejmy účel - teda podporiť strany v mimosúdnom vyriešení sporu.
§ 166	Navrhujem precizovať § 166 ods.2 v tom zmysle, aby z neho jasne vyplývalo, či si verejnosť môže vyhotovovať zvukový záznam z pojednávania? Podľa navrhovaného znenia by tak nemohla urobiť.		dr. Kačmár (sudca)	A	ods. 3: Priebeh pojednávania si môže strana a jej zástupca zaznamenať pomocou technických zariadení určených na zaznamenávanie zvuku; túto skutočnosť vopred oznámi súdu.
§ 170	navrhované znenie § 170 Vedenie pojednávania odporúčame upraviť nasledovne : ods. 2 - v navrhovanom znení odporúčame bodku nahradiť čiarkou a doplniť text „ prípadne vyzve strany, aby sa o zmier pokúsili mediáciou a zúčastnili sa na informatívnom stretnutí u mediátora zapísaného v registri mediátorov alebo uloží stranám povinnosť zúčastniť sa prvého stretnutia s mediátorom zapísaným v registri mediátorov v rozsahu 3 hodín.“		Prešovská univerzita teologická fakulta		Predkladateľ považuje mediáciu za vhodnú metódu mimosúdneho riešenia sporov, ktorá by mala byť stranami využitá najmä pred začatím súdneho konania. Predkladateľ rešpektoval právne akty EÚ v tejto oblasti.
§ 171	14) § 171 – bolo by vhodné presne upraviť podmienky, za splnenia ktorých môže súd pojednávať v neprítomnosti účastníkov konania, napríklad ako je to v § 101 ods. 2 súčasného O.s.p.		dr. Školníková	N	navrhované je v súlade s pr. arbitr.poriadku

§ 174	Navrhujeme upraviť ustanovenie § 174 ods. 2 nasledovne: „Pokiaľ advokátovi účasť na pojednávaní jednorazovo neumožňuje už vytýčené pojednávanie v inej veci alebo iná neodkladná povinnosť, je povinný do 3 dní od doručenia predvolania a pojednávanie doručiť súdu žiadosť o odročenie pojednávania. V žiadosti je povinný uviesť a preukázať dôvod odročenia a uviesť všetky termíny, kedy jeho účasť neprichádza v úvahu. V opačnom prípade sa taká žiadosť považuje za bezpredmetnú. V prípade, pokiaľ je pojednávanie odročované na iný termín bez doručenia predvolania, je advokát povinný vysloviť nesúhlas s termínom najbližšieho pojednávania priamo na odročovanom pojednávaní. Inak od advokáta možno s výnimkou dôvodov, ku ktorým došlo krátko pred pojednávaním vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od subjektu možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal pre ďalšie pojednávanie zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu.“		advocatus	ČA	
§ 177	Popri tom, by sa mohlo výslovne ustanoviť, že údaje dostupné z verejne dostupnej evidencie (ako napr. kataster nehnuteľností, obchodný register) sa na účely súdneho konania budú považovať za všeobecne známe skutočnosti, ktoré nebude potrebné osobitne dokazovať, samozrejme s výnimkou, že by sa v konaní preukázal opak skutočnosti zapísanej v takejto evidencii (porovnaj napr. ust. § 70 zákona č. 162/1995 Z.z.). V tomto smere teda navrhujem doplniť aktuálne ust. § 177 ods. 1 CSP nasledovne. „Skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie súd nedokazuje. Za skutočnosti všeobecne známe sa považujú aj údaje vyplývajúce z verejne dostupnej evidencie vecných a iných práv “ Tu by bolo vhodné uviesť v poznámke pod čiarou odkazy na konkrétne zákonné ustanovenia týchto registrov s (neúplnou) materiálnou publicitou ako je platný zákon č. 162/1995 Z.z. katastrálny zákon či zákon č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri atď. Vyššie uvedené návrhy sú iba rámcové a je potrebné ich v závislosti od diskusie prípadne vyprecizovať.		dr. Valachovič	N	Predkladateľ považuje ustanovenie za dostatočne jasné.
§ 183	V navrhovanom ustanovení § 183 ods.2 sú použité slová znaleckým odhadom a vyhodnotenie zrejme použité nesprávne. Navrhujem zmeniť znenie tohto ustanovenia tak, že bude znieť znaleckým posudkom a náklady na jeho vypracovanie?		dr. Kačmár (sudca)	A	
§ 194	15) § 194 ods. 1 – nie je zrejmé, aké iné subjekty prítomné na pojednávaní má zákonodarca na mysli. Formulácia tohto ustanovenia navodzuje dojem, ako keby otázky svedkovi mohli klásť aj osoby zúčastnené na pojednávaní ako verejnosť, čo je pre prax veľmi nevhodné riešenie.		dr. Školníková	N	pre zmedzenie obávám použil predkladateľ korektív "so súhlasom súdu"
§ 195	Navrhujem precizovať § 195 ods. 2 v tej súvislosti, kedy má svedok preukazovať zákaz výpovede? (napr. že postačuje aj po pojednávaní, na ktoré bol predvolaný).		dr. Kačmár (sudca)	N	Predkladateľ považuje ustanovenie za dostatočne presné.
§ 198	V súvislosti s navrhovaným ustanovením § 198 je potrebné definovať kto sa považuje za odborne spôsobilú osobu.		dr. Kačmár (sudca)	N	Predkladateľ používal v texte zákona stredne určité pojmy.
§ 201	Navrhované znenie § 201 nerieši čo v prípade znaleckého posudku podaného v inom súdnom konaní. Napr. v trestnom konaní. V takých prípadoch je znalecký posudok podaný na základe nariadenia súdom, teda nejedná sa o súkromný znalecký posudok Avšak v konaní v ktorom má byť použitý ako dôkaz nie je znalec ustanovený. Čo v prípade takéhoto znaleckého posudku?		dr. Kačmár (sudca)	N	Uvedené podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov
	Navrhujeme vypustiť všetky ustanovenia o súkromnom znaleckom posudku, najmä odsek 2 predmetného ustanovenia. Žiaľ z praktických prípadov máme vedomosť, že znalci, ktorí neboli stanovení priamo súdom, častokrát posudky vyhotovujú na objednávku účastníkov konania. Len veľmi ťažké bude pritom dokázať ich úmysel vypracovať znalecký posudok účelovo v prospech jednej zo strán.		advocatus	N	Súkromný znalecký posudok predkladateľ zavádza ako jeden z prostriedkov na dosiahnutie rýchlosti konania. Nie je v možnostiach zákonnej úpravy CSP aby prinútila znalcov postupovať nestranne

§ 206	16) § 206 ods. 2 – ide o veľmi silné prelomenie zásady viazanosti súdu žalobným návrhom, pričom z obsahu navrhovaného ustanovenia § 206 ods. 2 vyplýva veľmi silné narušenie rovnosti procesného postavenia účastníkov konania, nakoľko každý účastník konania musí byť zodpovedný za obsah svojich procesných úkonov včítane žalobného návrhu, pričom skutočnosť, že žalobca v konaní uplatňuje svoje nároky v menšom než zákonom rozsahu neznamená, že žalobca nepozná zákonnú úpravu, ale môže ísť o jeho slobodné rozhodnutie. Okrem toho ak súd prizná žalobcovi viac, ako sa domáha žalobným návrhom, mal by súd vyzvať žalobcu aj na doplatenie súdneho poplatku. V prípade, ak by zákon o súdnych poplatkoch upravoval, že v takýchto prípadoch nie je potrebné doplatenie súdneho poplatku, bolo by toto ustanovenie účastníkmi konania pravdepodobne zneužívané na možnosť vyhnúť sa plateniu súdnych poplatkov v plnej výške.	dr. Školníková (sudca)	N	Predkladateľ sa nestotožnil s pripomienkou.
§ 207	doplniť do odseku 1 vetu: „Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.“	advocatus	A	
§ 210	V naznačenom smere by preto bolo vhodné novelizovať príslušnú procesnú úpravu tak, aby sa súčasťou súdneho rozhodnutia mohol stať napr. výpis z listu vlastníctva ako verejná listina, resp. aby účastníci konania mohli pri identifikácii účastníkov (po novom sporových strán) len odkázať na tento internetový výpis z listu vlastníctva získaný cez príslušné webové rozhranie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR. Navrhujem preto do navrhovaného ust. § 210 ods.1 CSP doplniť na konci: „Označenie strán v rozsudku sa môže vykonať aj odkazom na výpis z verejne dostupnej evidencie, či registra, ktoré obsahujú údaje o stranách uvedené v § 125 ku dňu vyhlásenia rozsudku. V takom prípade súd pripojí výpis z tejto verejnej evidencie k rozsudku, ktorý sa stane jeho neoddeliteľnou súčasťou. Za účelom vypracovania písomného vyhotovenia rozsudku si súd môže vyžiadať od príslušného orgánu výpis z tohto registra k určitému dátumu.“	dr. Valachovič	N	Predkladateľ nepovažuje uvedené za nevyhnutné.
	17) § 210 ods. 4 - rovnaká pripomienka ako pri článkoch 1 a 2 – ustálená rozhodovacia prax by mohla byť definovaná výlučne ako zjednocovacie stanoviská kolégií Najvyššieho súdu SR.	dr. Školníková (sudca)	N	Ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít je pojem, ktorý nemožno bližšie špecifikovať, je potrebné vychádzať i z eurokonformného výkladu a zahrnúť sem samozrejme NS SR a ÚS SR
§ 213	§ 213 ods. 3 – lehota na odoslanie rozhodnutia do 30 dní odo dňa vyhlásenia – či by nebola vhodnejšia lehota do 30 pracovných dní a vo veciach maloletých 10 pracovných dní, obdobná úprava je v ust. § 172 ods. 3 Tr. por. (z.č. 301/2005 Z.z.). Takto sa lehoty lepšie počítajú, pretože netreba prepočítavať v prípade, ak končí v sobotu, nedeľu alebo sviatok. V konaniach vo veciach mal. detí je lehota 10 dní neprimerane krátka, najmä ak sudca rozhoduje na pojednávaní dva dni v týždni a okrem tejto agendy má pridelenú aj inú agendu na konanie a rozhodovanie. Sudca by mohol venovať viac času na vyhotovenia rozhodnutia, najmä jeho odôvodnenie a myslím si, že by to samo o sebe nespôsobilu neprimerané predĺženie dĺžky konania	dr. Biliková (predsedníčka OS SI)	N	Predkladateľ zortvára na koncepcii a ponecháva 30 dní, lehotu zosúladiť ajs lehotou podľa § 209
§ 227	Navrhujem, aby v ustanovení § 227 bol uvedený príkladný výpočet uznesení o vedení konania. V praxi tento pojem vyvoláva polemiky. Je vágny a súde pod neho subsumujú širokú paletu rozhodnutí. Významné je pritom následne to, či sa účastník môže proti takémuto rozhodnutie odvolať, čo je pomerné významné oprávnenie. Pritom súd môže ubrať takúto možnosť len tým, že svoje rozhodnutie považuje za rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania.	dr. Kačmár (sudca)	N	Navrhovaná zmena predstavuje kauzistické riešenie, najväčšie problémy predkladateľ odstránil
§ 233	Navrhujem ustanovenie § 233 doplniť aj o slová v čom sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne. Postup súdu nemusí byť nevyhnutne nesprávny, aby bolo samotné rozhodnutie nesprávne.	dr. Kačmár (sudca)	ČA	postup alebo uznesenie
§ 234	Navrhujem ustanovenie § 234 doplniť aj o slová dôvody za slovo rozsah. V záujme predídania tzv. blanko odvolaní, ktoré sú pomerne častým javom.	dr. Kačmár (sudca)	N	Predkladateľ použil iné nástroje na koncentráciu konania.

§ 245	<p>V súvislosti s navrhovaným § 245 CSP žiadame na účely antidiskriminačných sporov (ale v princípe aj na účely ďalších relevantných sporov) ustanoviť povinnosť súdov priznať plnú náhradu trov súdneho konania aj v prípadoch, kedy náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch (resp. súdom priznané plnenie) nebola priznaná v požadovanej výške a závisela od úvahy súdu (pričom ostatné nároky – ako napríklad určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a/alebo povinnosť žalovaného sa ospravedlniť - priznané boli, resp. kedy strana v spore bola neúspešná v pomerne nepatrnej časti (išlo by o právnu úpravu, ktorá by vychádzala z aktuálne platného § 142 ods. 3 OSP, s tým, že priznanie plnej náhrady trov konania by nebolo fakultatívne, ale obligatórne.)</p> <p>Odôvodnenie: predkladatelia tejto pripomienky sa v zásade stotožňujú s princípom náhrady trov konania postavenom na pomere úspechu. Predkladateľ návrhu CSP však upozorňuje na fakt, že v súčasnosti sa v rozhodovacej praxi súdov stáva, že v konaniach vo veciach porušenia ZRZ súdy síce konštatujú, že došlo k diskriminácii žalobcu, priznajú mu i primeranú zadostučinenie vo forme ospravedlnenia, resp. aj zverejnenia ospravedlnenia, no žalobu v časti, ktorou žalobca žiadal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, zamietnu, resp. náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch priznajú oproti požadovanej výške len čiastočne a v symbolickej výške. To potom v niektorých prípadoch predstavuje základ pre nepriznanie náhrady trov konania, resp. pre priznanie iba časti vynaložených trov v zmysle v súčasnosti platného § 142 ods. 2 OSP.</p> <p>Tento praktickoaplikačný nedostatok je v súčasnosti do značnej miery sanovaný existenciou a aplikáciou § 142 ods. 3 aktuálne platného OSP, podľa ktorého súd môže priznať plnú náhradu trov konania aj v prípade čiastočného úspechu vo veci, ak neúspech existoval len v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo okrem iného od úvahy súdu. Pravdepodobne aj v dôsledku existencie uznesenia NS SR 5 M Cdo 2/2009, ktorý naznačuje obligatórne priznanie plnej náhrady trov konania v takýchto prípadoch namiesto zákonom predpokladaného fakultatívneho priznania, súdy v prípadoch opísaných vyššie priznávajú žalobcom plnú náhradu trov konania.</p> <p>Ak by bola navrhovaná právna úprava vo vzťahu k náhrade trov schválená v jej nateraz aktuálnom znení, znamenala by výrazné zhoršenie možnosti získať náhradu trov konania v antidiskriminačných sporoch oproti v súčasnosti existujúcemu § 142 ods. 3 OSP. Išlo by teda o retrogresívne opatrenie, na prijatie ktorého zákonodarcu nepredložil žiadne presvedčivé dôvody a ktoré by iba zhoršilo už aj tak nepriaznivú situáciu zraniteľných jednotlivcov a skupín v oblasti prístupu k spravodlivosti. Nepriznávanie, resp. len symbolické priznávanie náhrady nemajetkovej ujmy v konaniach vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania je totiž v súčasnosti poznačené mnohými závažnými systémovými nedostatkami legislatívnej aj aplikačnej povahy. Len pre ilustráciu – v praxi súdmi priznávaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ak je vôbec priznaná, spravídla nepresahuje niekoľko stoviek eur, ktoré sú vzhľadom na požadované sumy, ale aj na závažnosť diskriminačného konania ako konania hlboko narúšajúceho ľudskú dôstojnosť, len veľmi symbolické a nepredstavujú efektívne prostriedky nápravy. Ak by teda bola prijatá iba nateraz navrhovaná právna úprava § 245 CSP bez zmien, resp. doplnení, v praxi by sa s veľkou pravdepodobnosťou bežne stávalo, že diskriminované osoby, ktoré by sa rozhodli iniciovať súdne konanie, by aj v prípade, že by v princípe spor „vyhrali“, niesli väčšinu nákladov spojených s konaním (v podobe uhrádzaných trov v duchu pravidla pomernej úhrady odrážajúcej pomer úspechu). Takáto právna úprava, ak by v CSP zostala nezmenená, by pri súčasnom legislatívnom nastavení možnosti domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a aplikačnej praxi predstavovala významnú bariéru pre domáhanie sa právnej ochrany v prípadoch porušenia ZRZ. Žalobcovia v diskriminačných sporoch by boli v podstate opätovne trestaní za to, že štát im nevie zabezpečiť efektívnu, primeranú a odstrašujúcu nápravu v podobe náhrady nemajetkovej ujmy. Hoci návrh legislatívnej zmeny a argumentácia v tejto pripomienke sa sústredili najmä na antidiskriminačné spory, v princípe sú aplikovateľné aj na niektoré ďalšie spory, napr. spory na ochranu osobnosti.</p>	Hromadná pripomienka	N	Uvedené podľa predkladateľa pokrývajú ustanovenia o trovách konania.
§ 248	18) § 248 ods. 1 - v navrhovanom ustanovení nie je uvedený ušlý zárobok, t.j. svedkovi by nebolo možné priznať náhradu z titulu ušlého zárobku, nakoľko v prípade tejto položky nejde o hotové a uplatnené výdavky.	dr. Školníková (sudca)	N	Pojem účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov zahŕňa aj ušlý zisk.
	19) § 248 ods. 3 – chýba úprava o zániku práva v prípade jeho neuplatnenia v zákonnej lehote desiatich dní (jednoznačnejšia úprava je v § 139 ods. 1 súčasného O.s.p.).	dr. Školníková (sudca)	A	
§ 251	<p>návrh od advocatus: (1) O náhrade trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.</p> <p>(2) V zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.</p>	advocatus	N	Predkladateľ sa s pripomienkou nestotožnil v plnom rozsahu.

	V navrhovanom ustanovení § 253 nie je doriešené rozhodovanie o čiastočných trovách konania, ak súd rozhodne platobným rozkazom vo veci samej len v časti.	dr. Kačmár (sudca)	N	Podľa názoru predkladateľa je uvedené samozrejmé
§ 253	20) § 253 – bolo by vhodné buď úplne vypustiť formuláciu týkajúcu sa vydania platobného rozkazu len v časti, alebo bližšie upraviť podmienky vydania platobného rozkazu len v časti nároku uplatňovaného žalobcom, nakoľko v zásade platobný rozkaz by mal prichádzať do úvahy len v prípade, ak je možné žalobnému návrhu vyhovieť v celom rozsahu. Z navrhovaného znenia ustanovenia § 253 nie je zrejmé, či by súd v časti, ktorej nie je možné vyhovieť, mal žalobu v platobnom rozkaze v tejto časti zamietnuť alebo aký bude ďalší postup ohľadom časti uplatňovaného nároku, o ktorom nie je možné rozhodnúť platobným rozkazom. Vhodnejšia sa javí právna úprava obsiahnutá v § 172 ods. 6 súčasného O.s.p., ktorá rieši situácie čiastočného späťvzatia žaloby a zmeny žaloby.	dr. Školníková (sudca)	N	Podľa názoru predkladateľa je uvedené samozrejmé.
§ 255	Navrhujeme pozmeniť § 255 ods. 1 nasledovne: „Odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 121 sa pri absencii vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení opíše žalovaný rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tomto musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený. Odôvodnenie: Máme za to, že je v rozpore s princípom rovnosti strán, pokiaľ pri návrhu na vydanie platobného rozkazu môže byť § 121 CSP použitý., avšak pri podávaní odporu sa už § 121 CSP nepoužije. Preto navrhujeme v druhej vete § 255 ods. 1 CSP špecifikovať, že ustanovenie § 121 CSP sa nepoužije len v súvislosti s absenciou vecného odôvodnenia.	advocatius	A	
§ 263	návrh od advocatius: "Rozsudok pre zmeškanie žalovaného je postačujúce odôvodniť uvedením dôvodom, pre ktoré došlo k zmeškaniu žalovaného."	advocatius	ČA	ustanovenie bolo prepracované v zmysle pripomienok viacerých subjektov.
§ 268	navrhované znenie: "Rozsudok pre zmeškanie žalobcu je postačujúce odôvodniť uvedením dôvodov, pre ktoré došlo k zmeškaniu."	advocatius	ČA	ustanovenie bolo prepracované v zmysle pripomienok viacerých subjektov.
§ 273	21) § 273 písm. a) – zrejme ide o chybu v písaní a namiesto slovného spojenie „bol žalovaný poučený“ má byť správne uvedené „bol žalobca poučený“.	dr. Školníková (sudca)	A	
§ 282	Navrhujeme upraviť § 282 nasledovne: „Spotrebiteľ sa môže dať v spotrebiteľskom spore zastupovať právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Ustanovenia prvej časti, piatej hlavy, piateho dielu tohto zákona tým nie sú dotknuté.“ Odôvodnenie: Považujeme za vhodné doplniť, že ustanovenie o zastúpení na základe plnomocenstva platia takisto i v tomto druhu konaní, t.j. v spotrebiteľských sporoch.	advocatius	A	
§ 287	Navrhujeme doplniť: „Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii sa nepoužijú.“	advocatius	ČA	prepracované

<p>§ 298</p>	<p>Medzi ustanovenia o antidiskriminačných sporoch (§§ 298- 306 CSP) žiadame doplniť aj ustanovenie v nasledovnom znení: (1) Žalovaný v antidiskriminačnom spore je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. (2) Povinnosť žalovaného v antidiskriminačnom spore preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, sa vzťahuje aj na prípady, kedy skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo, vyplývajú z dôkazov, ktoré vykonal súd bez návrhu žalobcu v zmysle § 302. Odôvodnenie : úprava navrhovaná v odseku 1 je obsahovo identická so súčasnou úpravou inštitútu preneseného dôkazného bremena obsiahnutou v § 11 ods. 2 ADZ. Je žiaduca najmä kvôli potrebe silnejšej a efektívnejšej ochrany žalobcov a žalobkyň v antidiskriminačných sporoch, v rámci ktorých sú ustanovenia o prenesenom dôkaznom bremene, nateraz obsiahnuté výlučne v ADZ v právnom prostredí SR stále relatívne novým procesným inštitútom. Duplicitná úprava tohto inštitútu, ktorá by bola obsiahnutá v CSP a zároveň aj v ADZ by posilnila povedomie o tomto inštitúte tak v radoch osôb poškodených alebo ohrozených diskrimináciou, ako aj na strane sudcov a sudkyň a ďalších právnických profesií. Úprava navrhovaná v odseku 2 by bola logickým prepojením ustanovenia o prenesenom dôkaznom bremene obsiahnutom v ADZ (a v navrhovanom ods. 1) a ustanovenia § 302 CSP, podľa ktorého môže súd výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré žalobca nenavrhol. Navrhovaná úprava odseku 2 by ustanovenie § 302 CSP aj prakticky posilňovala a pomáhala by naplniť jeho účel (posilniť diskriminované osoby ako slabšie strany v sporoch) – keďže samotný fakt, že súd môže vykonať určitý dôkaz z vlastnej iniciatívy, ešte neznamená, že tento dôkaz priamo preukazuje diskriminačné zaobchádzanie. Napríklad, ak by súd aplikovaním ustanovenia § 302 CSP zistil, že zamestnávateľ žalobkyne, ktorá voči nemu iniciovala antidiskriminačný spor v súvislosti s jej nerovnakým odmeňovaním v porovnaní s jej mužským kolegom, odmeňoval túto žalobkyňu menej priaznivo ako jej mužského kolegu v porovnateľnej situácii, z vykonaných dôkazov by stále nemuseli byť súdu zrejmé dôvody tohto menej priaznivého zaobchádzania a ich spojenie s niektorým so zakázaných dôvodov diskriminácie (v tomto prípade s pohlavím) – čo je nevyhnutný predpoklad na naplnenie pojmových znakov porušenia zásady rovnakého zaobchádzania. Aj preto by aplikácia preneseného dôkazného bremena aj na prípady, kedy skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo, nevyplývajú z dôkazov, ktoré predložil žalobca alebo žalobkyňa, ale z dôkazov, ktoré vykonal súd v zmysle navrhovaného § 302 CSP, bola logickým vyústením a zároveň aj posilnením navrhovaného § 302 CSP.</p>	<p>Hromadná pripomienka</p>	<p>ČA</p>	<p>ustanovenia o antidiskriminačných sporoch boli precizované</p>
<p>§ 299</p>	<p>§ 299 navrhovaného CSP žiadame preformulovať podľa jedného z dvoch nasledujúcich variantov: A: „Strana sa môže dať v antidiskriminačnom spore zastupovať Slovenským národným strediskom pre ľudské práva alebo právnickou osobou, ktorej cieľom činnosti alebo predmetom činnosti je ochrana pred diskrimináciou.“ B: „Strana sa môže dať v antidiskriminačnom spore zastupovať právnickou osobou , ktorej takéto oprávnenie priznáva osobitný zákon (pozn. pod čiarou: zákon č. 308/1993 Z.z.) alebo právnickou osobou, ktorej cieľom činnosti alebo predmetom činnosti je ochrana pred diskrimináciou.“ Odôvodnenie: toto ustanovenie je obsahovou duplikáciou § 10 ods. 1 písm. a) ADZ, v spojení s § 10 ods. 2 ADZ. § 10 ods. 1 písm. a) ADZ umožňuje účastníkom konaní vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania dať sa zastupovať aj právnickou osobou, „ ktorej takéto oprávnenie priznáva osobitný zákon“ (pričom takouto organizáciou je v praxi Slovenské národné stredisko pre ľudské práva). Práve v súvislosti s týmto ustanovením opomenul predkladateľ návrhu § 299 CSP, pravdepodobne z nepozornosti, do tohto návrhu ako subjekty, ktoré môžu v antidiskriminačných sporoch zastupovať žalobcov, zakomponovať aj právnické osoby, ktorých „cieľom činnosti alebo predmetom činnosti je ochrana pred diskrimináciou. Týmto právnickými osobami sú v praxi mimovládne organizácie aktívne v oblasti presadzovania nediskriminácie. Hoci predkladaný návrh CSP nezrušuje možnosť žalobcov/účastníkov/strán konaní vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania dať sa zastúpiť aj mimovládnu organizáciu v zmysle § 10 ods. 1 písm. b) ADZ pôsobiacej v tejto oblasti, kvôli zabezpečeniu konzistentnosti a vzájomného súladu právnych predpisov, právnej istoty a zároveň prevencii možnosti interpretovať právne predpisy zužujúco a obmedziť tak rozsah už garantovaných práv (v podobe možnosti dať sa zastupovať mimovládnu organizáciu) je potrebné, aby sa navrhované ustanovenie § 299 CSP uviedlo do súladu s ustanovením § 10 ADZ.</p>	<p>Hromadná pripomienka</p>	<p>A</p>	

	Navrhujeme upraviť: „Žalobca sa môže dať v antidiskriminačnom spore zastupovať Slovenským národným strediskom pre ľudské práva. Ustanovenia prvej časti, piatej hlavy, piateho dielu tohto zákona tým nie sú dotknuté.“		advocatus	A	
§ 302	Navrhovaný § 302 CSP žiadame zmeniť nasledovne: „Súd môže výnimočne a so súhlasom žalobcu vykonať aj tie dôkazy , ktoré žalobca nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a ak predpokladá, že takýto dôkaz bude v žalobcov neprospech. Súd obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz po tom, čo na vykonanie takéhoto dôkazu získa žalobcov súhlas.“ Požadovanou zmenou navrhujeme do § 302 CSP zakotviť princíp, že sudy môžu iniciatívne vykonávať dôkazy v antidiskriminačných sporoch len v prípadoch, kedy sa o takýchto dôkazoch dá odôvodnene predpokladať, že budú v prospech žalobcov. Ak predkladateľ zákona považuje antidiskriminačné spory za spory s ochranou slabšej strany, potom by mal už v samotnej legislatívnej úprave eliminovať prípady, kedy by mohla iniciatíva súdu v podobe vykonávania dôkazov bez návrhu žalobcu byť žalobcovi na ujmu. Dá sa pritom predpokladať, že žalobca bude ešte pred vykonaním súdom navrhovaného dôkazu vedieť, či dôkaz, ktorého vykonanie chce súd iniciovať, bude v ich prospech alebo naopak. Nami navrhované zmeny by žalobcov v antidiskriminačných sporoch zároveň chránili pre tým, aby sa vykonávaním dôkazov z vlastnej iniciatívy súdu neúmerne a neopodstatnene navyšovali trovy konania. Ak budú môcť žalobcovia vysloviť súhlas alebo nesúhlas s vykonaním dôkazu, ktoré iniciuje súd, budú môcť mať kontrolu aj nad výškou trov súdneho konania, ktoré s tým súvisia. Napokon, samotný princíp ochrany slabšej strany v zásade neznamená, že môžeme slabšiu stranu chrániť aj proti jej vôli. Ponechaním slabšej strane možnosť v konečnom dôsledku rozhodovať o tom, či chce aby bol v súdnom konaní vykonaný dôkaz, ktorý nenavrhol, je vyjadrením rešpektu k spôsobilosti tejto strany procesne konať a samostatne sa rozhodovať a celkovo mať kontrolu nad aspektmi konania, ktoré majú slúžiť na jej ochranu.		Hromadná pripomienka	N	Koncepcia ochrany slabšej strany znamená jej ochranu aj bez vyžiadania jej súhlasu.
§ 308	Navrhujeme upraviť: „Zamestnanec sa môže dať v pracovnoprávnom spore zastupovať odborovou organizáciou. Ustanovenia prvej časti, piatej hlavy, piateho dielu tohto zákona tu nie sú dotknuté.“		advocatus	A	
§ 313	Navrhujem v ustanovení § 313 vypustiť ustanovenie o obligatórnom nariadení pojednávania v pracovnoprávných sporoch, pretože najčastejšou formou rozhodnutia v týchto sporoch je platobný rozkaz. V záujme hospodárnosti a nenavyšovania trov konania pre žalovaného (zväčša zamestnanca, ktorý je zväčša neúspešný, napr. pri schodkoch na zverených hodnotách) je vhodné ponechať možnosť rozhodnutia platobným rozkazom.		dr. Kačmár (sudca)	ČA	ustanovenie bolo modifikované.
§ 314	Pomerne nepriaznivo pre zamestnancov sa mi javí ustanovenie § 314, ktoré sa podľa jeho znenia vzťahuje aj na prípady, že žalovaným je zamestnanec, čo je štatisticky minimálne polovica konaní v pracovnoprávných sporoch? Pritom v tomto type konania ide o protektívny typ konania, a to práve vo vzťahu k zamestnancom.		dr. Kačmár (sudca)	A	
§ 315	Celkovo je potrebné uviesť, že navrhovaná úprava neodkladných opatrení je veľmi nevyvážená a je formulovaná veľmi neprímerane v prospech navrhovateľa (žalobcu), pričom však súdna prax je plná príkladov šikanózných, nadbytočných a účelových návrhov na nariadenie predbežného opatrenia aj podľa súčasnej právnej úpravy, avšak súčasná právna úprava obsiahnutá v O.s.p. dáva súdu lepšiu možnosť tieto neprímerané zásahy eliminovať a zabezpečovať rovnováhu v postavení oboch sporových strán, a to bez toho, že by boli navrhovatelia na svojich právach ukrátení.		dr. Školníková (sudca)	N	predkladateľ považuje právnu úpravu za prepracovanú, v priebehu MPK však prišlo k ďalšej precizácii ustanovení.
§ 320	odsek 1 prepracovaný na základe návrhu advocatus nasledovne: "Ak súd nepostupoval podľa § 319, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 316 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne..		advocatus	ČA	
§ 321	§ 321 ods. 1 – nariaďovanie neodkladných opatrení po skončení konania by nemalo byť súčasťou občianskoprávneho alebo obchodnoprávneho konania, ale výlučne by malo byť súčasťou exekučného konania, a to aj z dôvodu, že v prípade nariaďovania neodkladného opatrenia po skončení konania nie je možné jednoznačným a určitým spôsobom ohraničiť čas jeho trvania, napríklad do skončenia konania vo veci samej.		dr. Školníková (sudca)	N	Ak je potrebné upraviť pomery aj skončení konania, je možné to doceliť návrhom na vydanie neodkladného opatrenia v kratšom čase.

§ 325	<p>k odseku 1: je „potrebné ponechať na jednej strane takú právnu úpravu, na základe ktorej sa strana, v neprospech ktorej bude opatrenie nariadené, o návrhu na nariadenie opatrenia pred jeho nariadením nedozvie, avšak zároveň na strane druhej zaviesť takú právnu úpravu, ktorá takej strane po nariadení opatrenia, hoc i zo strany odvolacieho súdu, zabezpečí adekvátne možnosti rovnako rýchlej a účinnej obrany, a to (aj) s možnosťou poukazovať na fakt, že dôvody pre nariadené opatrenie ani v čase jeho nariadenia neexistovali.“</p> <p>Navrhuje sa podľa nemeckého vzoru zaviesť inštitút nazvaný „odpor“, na základe ktorého strana, ktorá je nariadeným opatrením dotknutá dosiahnuť v danom konaní zrušenie predmetného opatrenia. Rozhodoval by prvostupňový súd, v lehote 30 dní odo dňa podania. Podanie „odporu“ respektíve „opozície“ by nemalo odkladný účinok, predstavovala možnosť adekvátnej obrany voči opatreniu.</p>		advocatus	N	Obsah pripomienky je možné docieliť podaním odvolania - voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia je prípustné odvolanie. Z povahy veci vyplýva, že súd musí rozhodnúť v čo najkratšej lehote.
§ 327	<p>23) § 327 ods. 1 – ide o formuláciu, ktorá vo svojej podstate vylučuje zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prípade nesplnenia podmienok v zmysle § 322 ods. 1, t.j. v § 327 ods. 1 by malo byť uvedené aj splnenie podmienok v zmysle § 322 ods. 1, resp. tieto by mali byť zahrnuté v ustanovení § 321.</p> <p>24) § 327 ods. 2 - lehota 15 dní je neprimerane krátka, pričom doposiaľ uplatňovaná lehota 30 dní je praxou overená a primeraná, a to aj vzhľadom na ďalšiu činnosť sudcu v ostatných jemu pridelených veciach, štúdium spisov, pojednávania, písanie rozsudkov v stanovených lehotách, dovolenkové obdobia, atď.</p>		dr. Školníková (sudca)	A	
§ 329	<p>25) § 329 ods. 1 – súd by mal vždy určovať dĺžku trvania nariadeného neodkladného opatrenia, pričom najbežnejšie je jeho ohraničenie do právoplatného skončenia vo veci samej (ďalšie zabezpečovanie by už malo byť súčasťou exekučného konania). V takom prípade by už bola aj nadbytočná úprava obsiahnutá v nasledujúcich ustanoveniach § 336.</p> <p>26) § 329 ods. 2 – ide o ustanovenie, ktoré neprimerane zvyhodňuje stranu žalobcu, keď bez akéhokoľvek vykonaného dokazovania a možnosti obrany žalovaného by žalobca dosiahol svoj zámer, ktorý ani nemusí byť v súlade s hmotným právom a zásadou spravodlivosti, a to obzvlášť pokiaľ by súd musel nariadiť neodkladné opatrenie vždy, ak sú splnené podmienky podľa § 321, ako je to uvedené v súčasnej formulácii § 327 ods. 1.</p>		dr. Školníková (sudca)	N	Ustanovenie má svoje rácie v rámci nazerania komplexnej zmenenej koncepcie
§ 332	<p>29) § 332 ods. 1 – veľmi nejednoznačná formulácia, z ktorej nie je zrejmý obsah pojmu „ostatným stranám“. Vhodnejšie by bolo jednoznačne uviesť doručovanie výlučne navrhovateľovi v prípade odmietnutia alebo zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.</p>		dr. Školníková (sudca)	N	Podľa názoru predkladateľa je formulácia postačujúca

§ 337	<p>337 ods. 1 – v prípade nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania by vždy mala byť navrhovateľovi uložená povinnosť podať žalobu vo veci samej, nakoľko je v rozpore so zásadou spravodlivého konania a rovnakého postavenia účastníkov konania, aby navrhovateľ dosiahol svoje ciele výlučne na základe neodkladného opatrenia vydaného bez riadneho konania rešpektujúceho rovnaké procesné postavenie účastníkov konania.</p>		<p>dr. Školníková (sudca)</p>	<p>Navrhovaná právna úprava neodkladných opatrení súdu radikálne mení doterajšiu koncepciu predbežných opatrení, a to predovšetkým s ohľadom na nevyhovujúce náväznosti na konanie exekučné. Vlastnosť dočasnosti pri predbežných opatreniach neumožňovala oprávnenému zachovať si poradie v exekučnom konaní, ktoré si oprávnený musel zabezpečovať inak, čo sa javí ako procesne nevhodné a funkčne neudržateľné. Inštitút neodkladných, zabezpečovacích a iných opatrení súdu opúšťa doterajší charakter predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo</p>
§ 339	<p>nariaďovanie neodkladných opatrení po skončení konania by nemalo byť súčasťou občianskoprávneho alebo obchodnoprávneho konania, ale výlučne by malo byť súčasťou exekučného konania, a to aj z dôvodu, že v prípade nariaďovania neodkladného opatrenia po skončení konania nie je možné jednoznačným a určitým spôsobom ohraničiť čas jeho trvania, napríklad do skončenia konania vo veci samej.</p>		<p>dr. Školníková (sudca)</p>	<p>Ak je potrebné upraviť pomery aj skončení konania, je možné to doceliť návrhom na vydanie neodkladného opatrenia v kratšom čase.</p>

§ 347	<p>Moja pripomienka smeruje k úprave odvolacieho konania v súvislosti s preskúvaním zákonnosti zrušujúcich rozhodnutí odvolacích súdov. Zrušenie, a hlavne opakované, prvostupňového rozhodnutia zákonite vedie k predĺženiu konania ,pričom sa stáva, že odvolací súd aj pri opakovaných zrušujúcich rozhodnutiach nesprávne procesne vec posúdi. V niektorých prípadoch takéto postupy odvolacieho sudu môžu byť posudzované ako svojvoľné. Keďže proti zrušujúcim rozhodnutiam nie sú prípustné žiadne opravné prostriedky, odvolacie súdy v týchto prípadoch nemusia pri takto zvolenej alternatíve rozhodnutia v podvedomí počítať s tým, že takéto rozhodnutie bude preskúvané a toto sa môže negatívne prejavovať na výsledku odvolacieho konania.</p> <p>Navrhujem preto, aby proti opakovanému/v poradí druhému, tretiemu atď /zrušujúcemu meritórnemu rozhodnutiu odvolacieho súdu bol prípustný opravný prostriedok a to „ žiadosť o preskúmanie " .pričom oprávnenou osobou by bol iba účastník, ktorý odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu nepodal. O opravnom prostriedku by rozhodoval buď</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.navyšší súd podľa zásad dovolacieho konania alebo 2.iný odvolací senát odvolacieho súdu. V takom prípade by tento iný senát rozhodol, že <ol style="list-style-type: none"> a/žiadosť o preskúmanie zamietla alebo b/žiadosť o preskúmanie je dôvodná a žiadateľ je oprávnený podať na najvyšší súd žiadosť o zrušenie zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. <p>Proti rozhodnutiam iného senátu odvolacieho súdu by nebol prípustný žiadny opravný prostriedok. V konaní o žiadosti o preskúmanie by bolo podmienkou obligatórne zastúpenie žiadateľa advokátom.</p> <p>Konzultácia – Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Duditš</p>		dr. Miľko (sudca)		<p>Rozumieme, z čoho vychádza pripomienka, ale pre právnu úpravu je táto konštrukcia nepoužiteľná. Jedným z cieľov rekodifikácie je zefektívniť civilný proces. Navrhovaná úprava by viedla k predĺženiu základného konania. Treba zdôrazniť, že úprava zasahuje do neprávoplatných vecí. Domnievame sa, že navrhovaná úprava ide aj nad rámec legislatívneho zámeru.</p>
§ 349	<p>návrh od advocatius doplniť ďalšie 2 písmená: o trovách konania, o prerušení konania</p>		advocatius	ČA	
§ 351	<p>návrh od advocatius: "Odvolanie môže podať strana, ktorej nebolo napadnutým rozhodnutím v celosti vyhovené alebo v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané."</p>		advocatius	N	<p>predkladateľom navrhnutá právna úprava pokrýva celkový aj čiastkový neúspech. V teórii nebola takáto úprava nikdy spochybnená, skôr by pochybnosti mohlo vyvolať zavedenie ďalšieho kriéria.</p>
§ 357	<p>návrh od advocatius doplniť nový odsek, ktorý by znel nasledovne: "Odvolanie voči rozhodnutiu o prerušení konania možno odôvodniť aj z iných dôvodov, ako sú uvedené v odseku 1."</p>		advocatius	N	<p>Predkladateľ sa nestotožnil.</p>

§ 378	Návrh od advocatius zmeniť ustanovenie písm. d) "nemá náležitosti podľa § 355, ak nedôjde k odstráneniu väd postupom v zmysle § 365 ods. 1."		advocatius	N	Predkladateľ považuje zvolenú formuláciu za najvhodnejšiu.
§ 381	návrh od advocatius doplniť odsek 3 s nasledovným znením: "(3) V zmysle § 381 ods. 3 CSP v prípade ak je podané odvolanie voči rozhodnutiu vo veci samej ako aj voči zamietnutiu návrhu na prerušenie konania a odvolanie voči zamietnutiu návrhu na prerušenie konania je dôvodné, odvolací súd okrem zmeny alebo zrušenia rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zruší i rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej."		advocatius		Predkladateľ sa nestotožnil s pripomienkou.
§ 400	31) § 400 – ustanovenie § 400 obsahuje jednoznačné určenie len subjektívnej lehoty, ale vôbec neobsahuje jednoznačné určenie objektívnej lehoty, ktorá len nepriamo vyplýva z § 401, preto za účelom odstránenia prípadných nejasností by bolo vhodné objektívnu lehotu jednoznačne upraviť v § 400.		dr. Školníková (sudca)	A	
§ 410	§ 410 ods. 1: Z aktuálne platného OSP navrhujeme ponechať možnosť dovolania v prípade, ak sa rozhodnutie súdu prvého stupňa odlišuje od rozhodnutia odvolacieho súdu. Zároveň nie je zrejmé, aký subjekt bude posudzovať, či má byť dovolacím súdom vyriešená právna otázka posúdená inak. Preto navrhujeme, aby v takomto prípade uvedené odvolací súd uviedol priamo vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Zároveň máme za to, že by bolo správne pripustiť dovolanie proti tým rozhodnutiam odvolacieho súdu, ktoré neboli prijaté jednomyseľne.		advocatius	N	Predkladateľ zvolil inú koncepciu dovolania.
§ 412	Návrh od advocatius zmeniť ustanovenie nasledovne: "Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia a len z dôvodov nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia nie je prípustné."		advocatius	N	Predkladateľ považuje ustanovenie za dostatočné.
§ 413	návrh od advocatius zmeniť ustanovenie nasledovne: "Dovolanie môže podať strana, ktorej nebolo napadnutým rozhodnutím v celosti vyhovené alebo v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané."		advocatius	ČA	

§ 418	<p>V navrhovanom ustanovení § 418 CSP žiadame v odseku b) bodku na konci vety nahradiť čiarkou a pridať nový odsek c) v nasledovnom znení: „c) je dovolateľ zastúpený právnickou osobou a osoba, ktorá za ňu koná alebo jej zamestnanec má právnické vzdelanie druhého stupňa.“</p> <p>Odôvodnenie: navrhovaná zmena by predstavovala rozšírenie zásady, že ak je strana v spore právnickou osobou, v mene ktorej koná (napr. ako jej zamestnanec) osoba s právnickým vzdelaním druhého stupňa, nie je v dovolacom konaní potrebné zastúpenie advokátom, aj na konania, v ktorých takáto právnická osoba vystupuje v konaní ako splnomocnený zástupca strany v sporoch s ochranou slabšej strany. Navrhovanú zmenu možno považovať za logickú, konzistentnú a zmysluplnú z viacerých dôvodov. Z nich uvádzame dva najzávažnejšie: Po prvé, ak navrhovateľ CSP predpokladá, že osoba s právnickým vzdelaním druhého stupňa je spôsobilá konať pred súdom v dovolacom konaní, potom je v princípe irelevantné, či takáto osoba vystupuje v konaní ako osoba vystupujúca v mene dovolateľa – právnickej osoby alebo ako osoba konajúca v mene právnickej osoby zastupujúcej dovolateľa na základe plnomocenstva. Právnické osoby poskytujúce právne zastupovanie v sporoch na ochranu slabšej strany sa navyše na právne zastupovanie často špecializujú, čo v podstate implicitne uznáva aj navrhovateľ CSP, keď im dáva možnosť zastupovať strany v konaniach. Aj z dôvodu, že sa takéto právnické osoby na zastupovanie špecializujú, v kombinácii s tým, že sa osobitne špecializujú na hmotnoprávne otázky, vo vzťahu ku ktorým svoje špecializované zastupovanie poskytujú, by možnosť takéhoto zastúpenia nemala byť limitovaná len na prvoinštančné konanie a druhoinsťančné konanie. Po druhé, zakomponovanie navrhovanej zmeny do návrhu CSP by bolo aj posilnením efektívnosti a hospodárnosti konaní s ochranou slabšej strany, resp. prevenciou zmarenia ich efektívnosti a hospodárnosti pre prípad, že v konaniach je potrebné pokračovať podaním dovolania. Žalobcovia a žalobkyne v sporoch s ochranou slabšej strany tak, ako fakticky tieto spory existujú už aj dnes, sa organizáciám špecializujúcim sa v otázkach, o ktorých tieto spory prebiehajú, dávajú často zastupovať aj z dôvodu, že takéto zastupovanie nie je finančne vyčerpávajúce z hľadiska nákladov, ktoré by inak bolo potrebné vynaložiť na právne zastupovanie advokátom. Ak by však práve v štádiu pred podaním dovolania bolo potrebné začať vynakladať náklady na právne zastupovanie, o ktorých nemožno predpokladať, že by boli nízke – ťažko totiž možno predpokladať, že advokáti by rozbehnuté a často komplikované spory preberali za symbolické sumy na účely podania dovolania – predstavovalo by to výraznú bariéru pre žalobcov v sporoch s ochranou slabšej strany, aby sa svojich práv nakoniec domohli. V tomto kontexte je relevantný už samotný fakt, že dovolacie konanie je tak či tak finančne náročné už len z dôvodu, že poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku súdnych poplatkov – čo je relevantné napríklad v antidiskriminačných sporoch. Doposiaľ pritom súdy v SR rozhodovali len nepatrné množstvo prípadov v oblasti práva na rovnaké zaobchádzanie. To je do veľkej miery zapríčinené aj skutočnosťou, že diskriminované osoby často čelia mnohým sociálnym znevýhodneniam, v dôsledku ktorých pre ne platenie trov konania, resp. riziko nepriznania ich náhrady, predstavuje výraznú bariéru pre iniciovanie súdnych sporov.</p>		Hromadná pripomienka	A	
	<p>k §418</p> <p>S ohľadom na § 308 návrhu požadujeme doplniť do ustanovenia §418 možnosť zastúpenia zamestnanca aj v dovolacom konaní odborovou organizáciou. V uvedenej súvislosti poukazujeme na nejednoznačnosť formulácie §308, ktorý predpokladá zastúpenie zamestnanca odborovou organizáciou „v pracovnoprávnom spore“, za ktorého súčasť musíme považovať aj dovolacie konanie, keďže neprišlo k právoplatnému ukončeniu a vyriešeniu pracovnoprávneho sporu. Máme preto za to, že ide o rozpor medzi uvádzanými ustanovenia návrhu a z pohľadu účelnosti i významu existencie zastúpenia odborovou organizáciou v pracovnoprávnom spore i súdnom konaní ako takom, je pripustenie zastúpenia zamestnanca odborovou organizáciou aj v dovolacom konaní za logické a pochopiteľné. Najmä v okamihu, keď sa dovolacie konanie stáva súčasťou súdneho konania a nepredstavuje už mimoriadny spôsob opravného konania vo vzťahu ku právoplatnému rozhodnutiu súdu.</p>		odborový zväz KOVO	N	zast. advokátom má svoje opodstatnenie pre zložitosť dovolacieho konania
§ 426	k odseku 2: Návrh od advocatius zmeniť nasledovne: "Pre dovolacie konanie neplatia ustanovenia § 73 a § 131 až 138. "		advocatius	A	